

FOAIA POPULARĂ

PUBLICAȚIE SEPTEMANALĂ

DIRECTOR: ILIE IGHEL DELEANU

REDACȚIA: Str. Doamnei, 20. București

ABONAMENTUL: 5 lei pe an în toată țara
ANUNCIURI: 50 bani rîndul pe pagina 8-a

SCUMPIREA PÂNEI

ȘI MONEDA DIVISIONARĂ

Răsboiul Spano-American a avut, ca imediată urmare a declarațiunii lui: scumpirea în mod simțitor a pâinei.

Lucrul se explică în două cuvinte: năvile care transportau însemnate cantități de grâne din America în Europa, nu mai puteau face această călătorie cu siguranța de mai înainte, și deci Europa singură trebuia să și furnizeze grânele necesare consumului. *Oferta fiind mică, prețul deci s'a ridicat.*

Scumpirea aceasta a pâinei s'a resimțit în toată Europa.

În Spania, ea a dat naștere la grave turburări; în Italia, la adevărate revoluții.

La noi, din fericire, țară cu temperamente mai pacifice, obișnuite din vremurile de restriște ale gârbaciului turcesc sau cnutului rusesc, să sufere fără a se revolta, la noi n'am avut de înregistrat de cât o campanie a presei și murmure prin mahalale.

Fără îndoială că scumpirea aceasta lovește cea mai mare parte a țerei, $\frac{2}{3}$ din populațiunea urbană — căci cea rurală nici $\frac{1}{10}$ nu se nutrește încă cu pâne.

Sunt micii comercianți, micii industriași, funcționarii a căror leafă e mai puțină ca 100 lei, droaia de amployați comerciali, de proletari, a căror familie se compune din 6—8 și chiar 10 persoane, stomachuri sănătoase cari consumă 4—5 pâni pe zi — pentru a compensa lipsa altor alimente mai substanțiale, dar mai scumpe.

Ei bine, vă închipuiți, pentru aceștia cât e de simțită o diferență de 40—50 bani în fie-care zi, — ei, cari, ca să câștige 50 bani, trebuie să muncească un sfert sau chiar o jumătate din zi!

Intrigat, am întrebat pe un brutar dacă scumpirea pâinei cu această ocazie, este un fapt iminente impus de împrejurări, de o scumpire reală a grâului, sau e numai un joc

de bursă, ca să zic astfel, un profit de împrejurări ca 50—60 de brutari ai capitalei să se îmbogățească în urma răsboiului Spano-American, în dauna bieților și sêracilor consumatori.

Brutarul mi-a făcut o socoteală, care părea sinceră, și mi-a arătat că făina, lucrul pâinei, focul, chiria, remisa ce o dă la vînzătorii, toate cheltuelile, în fine, la un loc, în acel timp, făceau ca o pâne să'l coste **26** de bani.

— Ei bine, mi-a zis el, cum ași putea să o vînd cu 25 de bani, când pe mine mă costă **26**. Să perd un ban? Nu. Trebuie să câștig și o vînd deci cu **30**.

Negreșit, omul nostru avea toată dreptatea.

Care e negustorul care va vinde cu perdere?

Trebuie să câștige cine-va: ori-ce munca trebuie să producă.

Ca să vîndă pânea cu 25 bani e a perde la fie-care bucată 1 ban; spre a profita ceva, trebuie s'o vîndă cu 30 bani și, în acest caz, câștigă 4 bani la fie-care pâne.

— Și câte bucăți vinzi zilnic? îl întrebai.

— 10,000.

Puțină socotelă:

10,000 pe zi perzând câte un ban de fie-care, vînzând-o cu 25 bani, fac 10,000 de bani, adică 100 lei perdere zilnică; câștigând însă câte 4 bani de pâne, sunt 40,000 de bani, adică 400 lei zilnic câștig, 12,000 lei pe lună, 144,000 lei câștig anual, ceea ce e *colossal, jefuitor...*

* * *

Ce e moneda alt de cât un semn reprezentativ al valorilor?

Brutarul și-a făcut toate socotelile și a ajuns că o pâne îl costa 26 de bani, adică ea valorează o muncă echivalentă cu 26 bani. El, la această valoare intrinsecă a pâinei, trebuie să adauge o sumă 6-re-care, care să formeze *profitul său*.

Cum poate s'o vîndă?

În comerțul nostru *nu există de fapt* azi de cât monede de aramă de 10 și 5 bani.

S'o dea cu 25 bani, perde; și cum ținta fie-căruî comerciant e să câștige, el o dă deci cu 30 bani.

Iată de unde isvorăște marele rău. Nu primăria capitalei e vinovată, dupe cum s'a u găsit ziare s'o zică.

Ce poate face ea, față de o chestiune atât de dreaptă, înscrisă cu litere neclintite în marea carte a economiei politice: teoria profitului. Cum va veni ea să zică brutarilor: nu, n'aveți dreptul să vindeți pâinea cu 30 bani, ci cu 25, — când ea e convinsă că pâinea costă 26 de bani?

Răul e altul... *e lipsa monedei divisionare, a monedei de 1 și 2 bani.*

În adevăr, dacă am avea în piață monede de 2 bani, spre pildă, dacă ele n'ar fi azi o raritate, aflate doar în colecțiile de numismatică, dacă ele ar figura, nu ca o cantitate negliabilă ci ca o valoare reală, am vedea că pâinea, care costă pe brutar 26 de bani, s'ar vinde cu 27, brutarul care ar perde vînzând-o cu 25 bani, ar câștiga numai 1 ban la fie-care pâne — destul de bună sumă 100 lei pe zi — dar nici n'ar fi un jefuitor vînzând zilnic 10,000 de obiecte de prima necesitate, la care câștigă într'o zi numai *400 de lei*.

Iată chestia care ar trebui să ne preocupe: reînvierea monedei divisionare de aramă, baterea a unui mare stock de această monedă, atât de mare în cât ori-cât ea ar dispărea din comerț, totuși să fie alta care s'o înlocuiască; aplicarea de către Stat a unor taxe ast-fel alcătuite, în cât să fie nevoie de monede mici de 1 și 2 bani spre a le plăti.

* * *

Concurența e factorul cel mai puternic care ajută la desvoltarea bogățiilor și artelor dintr'o țară.

Ei bine, când concurența va ajunge așa de mare ca sa vedem între două comercianți de aceleași mărfuri, afișând diferențe de 1 ban la bucată, atunci, numai atunci se va vedea însemnătatea monedei divisionare

Căci, e ușor lucru a ne închipui

că cine-va câștigă 4 bani la un obiectul care ni-l vinde.

Dar ia să cugetăm că acel comerciant desface 10—20.000 de aceleași obiecte pe zi, și atunci vom vedea imoralitatea lucrului, specula condamnabilă ce o exercită un individ pe spetele a zeci de mii de consumatori.

A trecut în țara noastră epoca de aur, când obiectele se vindeau prin bună înțelegere: «mai dă române, mai lasă jupâne». Eri fructele se vindeau cu ulceua, azi cu cu ocaua; ca mâine vom vedea, ca în streinătate, pepelele vânzându-se la cântar.

Prin urmare, dacă fracțiunea de greutate a obiectelor de consum a început a avea o atât de mare însemnătate, e logic, ca, în schimb, și fracțiunea de monedă să-și arate fața, să înceapă a eși din fundul buzunarelor cerșetorilor și să ia adevăratul ei rol de monedă, de valoare circulantă, nu fictivă cum e azi.

Aci, cred eu, stă tot răul.

Dați-ne monede mici de 1 și 2 bani, și veți vedea concurența între brutari, pe cari îi costă 26 de bani, o pâine, că o vînd fie cu 27 fie cu 28, dar în nici un cas cu 30 de bani.

Și o economie de 15—20 bani pe zi pentru o familie săracă, al cărui venit e un leu pe zi,—e enormă, e câștigul unei a cincea parte din venit.

Iar dacă dd. brutari vor câștiga numai 30.000 de lei pe an, în loc de 300.000, sunt sigur că nu se va găsi nici unul să dea faliment sau să ajungă un Jean Valjan, care să espieze cu ani de muncă silnică păcatul că a furat o pâine ca să-și nutrească familia.

ILIE IGHEL DELEANU

FRUNZA DE PLOP

*E toamnă.... și prin crîngul gol
Un murmur surd aud;
Prin aer, sus, s'ndreptă-un stol
De cocostârci spre sud.*

*Cărările's acum pustii
Bătute doar de vînt;
Cad toate frunzele-aurii
De plop jos pe pămînt.*

*O frunză numai a rămas,
Pe dînsa era scris:
«Iubite, de acum te las
«S'a stîns al nostru vis!»*

*Și primăvara iar sosi
Cu cerul et senin,
Și-acum cu frunze argintii
Din nou e plopul plin.*

*Și pe aceeași frunză iar
E scris acest cuvînt:
«Iubite, în zadar n'asteptî!
De mult zac în mormînt.»*

Iași

M. JUVARA.

CIȘMIGIUL

Cișmigiul e grădina randez-vous-urilor, a doicelor și guvernanelor care moșăie pe băncile uzate, pe când mititeii cu obrajii de trandafir și cu bucele blonde se pierd sub frunzișuri, a don Juanilor profesioniști pe care nesuccesul de pe calea Victoriei îi împing în colțuri mai intime, sub decoruri mai

propice idilelor, e azilul far-nien-șilor și al inginerilor de poduri.

Pe când cascada respiră cu putere aburii ei argintii, pe care vîntul de seară îi respîndește în ploaie deasupra suprafeței de smarald a lacului, pe când lebedele ca niște nuferi imaculate, taie pe nesimțite cercuri largi pe apă, iar florile albe de sălcii întind o pânză mătăsoasă peste cărările discrete, pe bănci se șoptesc cuvintele dulci și ametoare care pleacă pleoapele adoratelor în jos, madrigale care aduc roșeață în obraji și ascund un zămbet în colțul buzelor, promisiuni cari îmbracă viitorul cu culorile purpuri ale aurorei. Seara, sau mai bine zis noaptea, Cișmigiul își dă toată puterea frumuseții lui: pe băncile de-asupra cărora crengile pomilor bătrâni întind umbra lor compactă, când vîntul mișcă stufurile de frunze prin care străbat razele indiscrete ale lunei, nu odată am surprins îmbrățișări stinse într'o sărutare lungă și pasionată. Și atunci am simțit nostalgia nebună și omorătoare a clipelor în care inimele bat în același ritm grăbit sub impulsia aceleiași patimi, în care buzele aprinse se cată și se întind inconștiente unele către altele spre ase îmbrățișa în sărutări.

Și acești amoreați din Cișmigiu nu se tem de ochii cari ar putea să-i surprindă, de ochii cari își fac un deliciu din studiul pasiunii altora, sau de ochii șireți și malițioși care cu ironia lor ar voi să le turbure clipele fugitive ale fericirii lor: ei cunosc Cișmigiul ca un colț de refugiu al dragostelor, ca un templu ridicat Afroditei în mijlocul naturii libere, în care nimeni n'are dreptul să profaneze imnurile ridicate în duo zeitei, și în care tinerile preotese oficiază cu sanctitate cultul ei. Vara, Cișmigiul, în mijlocul banalității și vieții lipsite de emoții care se desfășură în București, e un colț intim, în care sub razele lunei palpita atâtea inimi și își i-au sbor atâtea vise imaculate ca lebedele albe care plutesc leneșe sub ochii amoreaților, înfloresc și vestejesc atâtea idile plâpânde și delicate menite a trăi viața unor efemere: se nasc seara ca să moară până dimineața.

D. KARR

ICOANA GÂNDURILOR MELE

*Cu drag mi-oi aminti de tine
De chipul tău iubit și sfînt,
Perdut în negura uitării
In umbra tristului mormînt!*

*Mi-î răsări adesea'n cale
Cu același chip fermecător,
Cu același zîmbet sfînt și dulce
De suferințe dătător!*

*Cu-această gingașă privire
Ce'n veci s'o uit nu voi putea
Pe veci te voi avea 'nainte-mî
Veș răsări în calea mea.*

*Ca o icoană a iubirei
A dulcilor mele primă-veri
Tu'mi vei apare 'n feeria
Misterioaselor dulci seri!*

*Veș revărșă dulci suferințe
Pe-un suflet trist și chinuit.
In veci mi-oi aminti de tine.
C'atât de mult te-am fost iubit!*

C. GHERAS-MESCU.

NEMĂRGINIRE

— FRAGMENT —

Sufletul tău devine înlănțuit în întucimea materiei. Ochii tăi ved numai dureri închipuite și plînsul tău urmează din slăbiciunea sufletului tău, pierdut în nesiguranța lucrurilor pămîntești. Lasă durerile să atace materia brută iar tu te ridică deasupra a tot ce mișună la suprafață și privește din înălțimea luminătoare risul întregii vieții. Rușine omenei, ce în orbirea ei păcătuiește; pentru toți viața constă în lupta pentru plăceri brutale și caută să le prelungească aici unde totul e pregătit ca trecere spre adevărata lumină. Sufletul, a pururea putere superioară, rămâne intact de ori-ce murdărie pămîntească și 'și așteaptă cu resignațiune soarta existenței sale în eternitate. Să rămânem deci indiferenți la durerile trecătoare, cari sunt o clipă în vecinicia timpurilor. Insu-și viața pămîntească pregătitu s'a ca viețuitoarele să o treacă în continuă lucrare, în continuă atățare a simțurilor. Să iubim totul cât trăim; să iubim durerea, căci ea e izvor de plăceri; să iubim întunericul, căci fără de dînsul lumina n'ar fi existat; să iubim mărta, căci viața n'ar fi avut nici un scop. Orbirea noastră să rămâie în extaz în fața puterii superioare ce pregăti toate cu mărire și frumusețe.

O nemărginire! cât ești de frumoasă și cât sunt de mulțumit că te înțeleg!...

Ce frumuseți și cât de nimic suntem noi!

Pămîntul, un punct în infinit; noi, neantul; dar un neant absolut; avem putere vecinică sufletească cu care ne avîntăm acum.

Sórele luminează iar razele sale pătrund întunericul aparent. Iuțea lor de 300,000 km. pe secundă, abia le ajută să ne ajungă în mersul nostru spre nemărginire. Ce vedem? Corpuri miliarde suspendate, repezite cu iuțeli ametoare de miliarde de km. pe oră, duse unele

MEDALIOANE

DOAMNA SARMIZA ALIMANIȘTEANU

Singura femeie doctor în drept în țara românească.

Cine n-o cunoaște?

Fieca d-lui Bilcescu, marele proprietar din capitală, și-a terminat studiile universitare la Paris, unde a luat doctoratul magna cum laude.

Reîntoarsă în țară, a fost obiectul admirațiunii și curiozității generale.

Spirit neobosit, a căutat să-și desfășoare activitatea dar a fost împedicată: nu îi s'a acordat dreptul de a pleda.

Dacă energia i-a fost ast-fel împedicată într-o direcție, în schimb comorile sufletești s'aui desfășurate în toată splendoarea lor: a face bine, nimeni nu e în stare a te opri.

Cine nu a văzut-o în comitetul de patronare a atâtor baluri cu scopuri de binefacere? Cine nu a zărit-o ore întregi la societatea „Furnica”, unde, ca o adevărată furnică, aduna din toate părțile spre a ajuta atâtea fete sărace, care și azi o bine-cuvintează?

Și în această neîncetată activitate: a împărți în dreapta și stânga mila, a trecut căști-va ani după reîntoarcerea sa în țară.

Și, într-o zi, Bucureștenii aflară cu entuziasm că d-șoara Sarmiza Bilcescu va deveni Doamna Alimanișteanu, soția celui mai distins inginer de mine, destinat a ocupa înalte demnități în țară.

Azi, d-na Alimanișteanu nu va mai bate, de sigur, la porțile înaltei Curți de Casație solicitând dreptul de a pleda: azi bate la porțile vieții, invocând dreptul pe care natura nu'l refuză nici unei ființe, femeie sau bărbat, dreptul cel sfânt, cel înalt: acel al membrului folositor societății. Δ

SĂPTĂMÂNĂLE

Orchestra tramvaiului. — Când am auzit întâiu că direcția tramvaiului vechiu vrea să înființeze o orchestră, am creșut că-i glumă. Oare n'au tramvaele destulă orchestră, o adevărată muzică vagneriană: scârțâitul roatelor, fluerăturile vizitiilor, clopotele cailor, sdruncinătura vagonului și țâncăneala geamurilor ce se lovesc?

Realitatea însă a fost alta.

În pavilionul cel mare al bufetului șoselei Kiseleff, când soarele și luna răsar, o orchestră minunată, dirigeată de maestrul Rubinstein, te desfătează, te face ca, în foșnetul frunzelor, ciripitul paserilor și boarea dătătoare de viață, să uiți necazurile otrăvitoare ale traiului de

peste zi, să înmormentezi, cu sunetele vre-unui marș funebru de Chopin, chinurile care te-au sbuciumat 24 de ore.

Da, orchestra tramvaiului, și încă o orchestră în toată puterea cuvântului, compusă din elemente pline de talent, te desfată de 2 ori pe zi, dă acelor proletari cari nu pot să și permită luxul unei călătorii aiurea. toată distracția pe timpul nopților frumoase de vară, în schimbul a 50 de bani, — dusul și întorsul cu tramvaiul de la Sf. Gheorghe.

Și, cam coprinde mirarea pe cine-va când cugetă că: ce are a face tramvaiul cu muzica?..

Ei, în capul societății, unul din directori e d. Ad. Popper, harnicul și inteligentul d. Popper, care nu numai că e director aducând milioane societății, dar e un distins absolvent al conservatorului de muzică din București.

D-sa a avut fericita idee a produce, cu o singură lovitură, două efecte: a umple de bucurie inimele setoșilor de muzică aleasă, și a umple și pungile acționarilor.

Și, în adevăr, vagoanele, câte 3 — 4 în șir, gem de lume, din toate colțurile Bucureștilor.

...Iar, după ce a'i căpătat, gratis, o porție de muzică vagneriană în vagon, te resfeți 2—3 ceasuri la șosea sorbind cu nesaț o «Serenadă» plină de melancolia nopților de primăvară saui... sorbind din ochi pe vecina de la masa de alături, o blondă plină de melancolia feioarei de 20 de ani.

TIRBUȘON.

UNUI VIS!

*De ce tu vis, ai mai venit
În a viețe-mi cale!
Din noaptea mea tu m'ai trezit;
Că azi să-ți port eu jale!*

*Și-o clipă dacă te-ai ivit,
Cu dulcea-ți amăgire,
De ce viața mi-ai robii?
Că'n veți să-ți port mahnire!*

ELISABETA M. Z. IONESCU.

CONCURSUL No. II.

Resultatul concursului No. II, constând din facerea unei poezii umoristice pe rimele «cântăreț, măreț, guralivă, colivă, vâlmășag, briceag, nască, cască» este următorul:

D. C. *Ev' des* a întrunit 10 voturi. Deci d-sa a luat premiul—un abonament gratuit pe un an la «Foaia Populară». E rugat a ne scri adresa.

Au mai întrunit voturi dd. Albert Hussar, V. Iorgala, Constantin Răzie, N. Nedelescu, Marius, d-na Marie Popovici, Ch. N. Popescu, Ion Mercurică, Proletar, Răstoacă și Levent.

În No. viitor publicăm un concurs extraordinar: Premiul constând din publicarea portretului celui care va întruni cele mai multe voturi.

după altele în haosul nemărginirii, purtând pe ele vietăți superioare, și așteptându-și sfârșitul în întunericul timpului, sfârșit vistier nou de vieți. Noi numărăm secunde, ele numără secolele iar timp 1 stă pe loc, toate la fel, numai mișcarea le plimbă în jurul lui născând, trăind, murind pentru a naște din nou.

Să trăim, gândind liniștea, și în liniște să ridicăm privirile spre nemurire. Să iubim totul, căci prin iubire popasul va fi mai dulce și lumea ne va părea mai frumoasă.

Iubirea, putere sădită pe pământ, sădită în natură, în nemărginire. A ne lega sufletele, este a ne iubi. Puteri nevăzute leagă întreg universul și iubirea tronează în vecinicia lui. Geniile omenirii desvăluiră adevărurile prin iubirea ce avură. Isus iubita omenirea și deveni zeul ei. Newton iubita natura și trăi în ea desvăluindu-i secretele. Orbirea noastră nu-i pricepe. Învățătura lui Isus fu proorocie. El nu văzu, dar simți. Sufletul lui fu stăpân pe materia brută și în întuneric dibui adevărurile ce noi nu înțelesăm și devenirăm prada egoismului. Cât de alt-fel voiți să fie genialul de cum fuse. Dar oamenirea prin puținii muncind va ajunge să 'l priceapă. El vorbi de nemărginire, noi crezurăm în pământ, cer și stele; el vorbi de viața viitoare, noi crezurăm în iad și raif. Cât de puțin eram pregătiți ca să 'l pricepem și că nu l'am priceput l'am făcut zeul nostru. O genialule, unde ești să mai vii și acum când sunt suflete dispuse; să răspindești lumina ta în întunericul pământului. Să iubim dar, căci iubirea ne înalță cugetarea, ne ascute simțirea și ne pregătește pentru adevărul mari. Să iubim totul, să admirăm frumosul; femeia este secretul ce lăsa natura, ca pe omul a dormit să 'l deștepte, pe cel nesimțitor să 'l învieze, să ne fie simțurile pururea deștepte și gata pentru marea luptă de adevăr.

Câte geni numai femeii dătoresc munca lor supranaturală. Să iubim însuși pe acest sfânt lucru și în înălțarea sufletului să gândim la adevărul suprem, să lăsăm materia să se scalde în durerile ei, să le trecem fără vaiet și plânset așteptând poarta intrării în lumina adevărată, unde degagiați de cele putrede vom trăi în nemărginire și eternitate. — Ris mă coprinde când ved suferințe, acolo unde trebuiesc plăceri; când ved dureri, acolo unde trebuie să fie indiferența sufletească. Pe tot locul părerii, aparențe mincinoase, iar adevărul rar, rar de tot.

Soarta mea bolnavă mă face să cred așa și să pui speranța dincolo de cele pământestii. ALEX. CONSTANTINESCU-THEOFIL.

Terminându-se în acest No. romanul «Memoriile unui sinucis» cu No viitor începem a publica

O DRAGOSTE ACUM 20.000 ANI roman tradus de d. Alecsandrescu-Dorna, și cu ilustrații.

Romanul se va termina în 10 numere.

SCRIITORII MARI

CAMILLE FLAMMARION

S'a născut în 1842 la Montigny le Roi (Haute-Marne).

După ce isprăvi școala de acolo, fu trimis la Langres într'un seminar, dar aci a stat câțiva ani și neîmpăcându-se cu o astfel de viață și învățtură veni la Paris unde își luă bacalaureatul.

Intră apoi ca elev la observatorul astronomic, al cărui director era Leverrier, de unde trecu la Bureau des Longitudes, în calitate de calculator al mișcărilor lunare.

În timpul acesta, studiul matematicilor înalte și observațiilor astronomice practice nu-l ocupă tot timpul, ci Flammarion mai era în curent cu toate ramurile științei, cu filosofia și chiar cu literatura clasică și modernă.

La vârsta de 19 ani făcu prima sa lucrare intitulată «*Pluralitatea lumilor locuite*», carte care avu succes și fu tradusă în toate limbile.

În «*Dumnezeii în Natură*» el espune sistemul și metoda sa filosofică. — Majoritatea cititorilor îl cunoaște însă ca vulgarizator al științei și mai ales al Astronomiei, după următoarele lucrări: „*Astronomia populară, Stelele, Pământurile Cerului, Planeta Marte, Planeta Venus* etc.“

A mai scris și romane astronomice și filosofice ca: *Lumen, Urania, Sfirșitul Lumei, Stella*. — *Sfirșitul Lumei* este opera sa cea mai însemnată ca vulgarizare.

Flammarion serie ca să fie înțeles de toată lumea, și poate că tocmai aceasta poate face ca ignoranții să nu-l considere ca un învățat și filosof, ci mai mult ca un visător.

La noi, majoritatea publicului cunoaște doar *Urania* și poate *Sfirșitul Lumei*.

Flammarion are însă foarte multe opere, pe care nu le putem înșira aci, căci sunt prea multe.

Actualmente șeade mai mult la observatorul său din Juvisy, unde face observații astronomice și scrie nemuritoarele sale opere.

PRIETENUL C.

Mi-ai spus, zîmbînd, că faci pe prostu
Cînd alții rid de tine 'n voe;
Eu, dragul meu, nu găsesc rostu
Căci să-l mai faci nu e nevoie.

DEMETRESCU-DE LA DEM.

S'A RATA CIT STAPANIREA

— SNOAVĂ —

Ajungînd la o mănăstire de călugări, un țigan începu a striga cât îl luă gura: «meșter bun, avem bune tingire, anderele, nu ei, nu?!»

Starețul, auzind așa gălăgie, se duse la poartă să vadă cine-i.

— Sarut mâna taica parinte.

— Mulțumim d-tale prietene, îi răspunse starețul

— Aoleu, taica parinte, avem p'ros-tii, tingire bune, anderele; nu ia!

— Nu meștere.

Țiganul vîzînd că nu-i nici un chip să scotă ceva de la stareț, mai zise:

— Sarut mâna taica parinte da câți sunteți d-voastră aici?

— O sută.

— Aoleu, și ce faceți?

— Noi ne rugăm, bre, pentru păcatele omeniei.

— Da femeii aveți, copii haraniți, oameni la oaste dați?

— Nu, bre; nouă nu ni se cuvine să avem femei; prin urmare nici copii.

— Da bir plătiți, șoșale faceți?

— Nu; noi suntem scutiți pe toată viața de ori și ce dări.

— Aoleu!... aici s'a ratacit stapanirea, zise țiganul în extas, eu din astă sulișoară și din astă pilișoară și femeie tin, și copii haranesc, și oameni la oaste dați, șoșale fac și bir plătesc.

S. VECHIU, Inventator.

CÂNTECE POPULARE DIN OLTEȚA

I

Frunzulită florii domnești,
Te duci, neică, 'n București!
Neică, să nu zăbovești:
Că de-î zăbovi o lună,
Mă găsești pe drum nebună;
De-mi-e zăbovi un an,
Mă găsești neagră-buștean;
Și de-î zăbovi mai mult,
Mă găsești moartă 'n pămînt!....

II

Frunzulită florii de mure,
Drag 'mi-e vara prin pădure
Cu puicuța lângă mine
Și c'un cuc să-mi cânte bine;
Floare verde, floare-albastră,
Drag îmi e vara pe coastă,
Să-mi aleg umbra de groasă,
Și pe puica de frumoasă!....

III

Frunzulită de răchită,
Intru'n crâng să tai privity,
Găsit pupăza 'nflorită
Și pe puica 'mbocită;
Nu știu pupăza s'o rup,
Or puica să 'm-o sarut;
Și-altă frunză trei zmicole,
Intru 'n crâng să tai nuele,

Crângu' plin de vioarele, —
Zor, zor, zor, mândrelor mele,
Să culegem floricele!....

IV

Foaie frunză t'ei lalele,
Mână-ți fata la surcele,
Să-mi vie seara pe stele
Cun braț cu două surcele;—
Nu sunt nici ele surcele,
Și sînt dragostile mele!..

V

Frunzulită trei costreș,
Și-aseară ți-am luat cerceș
Și-acum te vîz fără de ei;
Or n'at plăcere de ei?...
— Ba plăcere așt avea,
D'a nu sînt cu dumnea!..

Extras din colecția inedită:

DEM. DRAGH.CESCU și TOMA DRAGU.

MĂRIREA LUMEI

— (DUPĂ SCHILLER) —

Voesc să parcurg pe aripile vîntului,
tot ceea-ce Eternul a scos din haos;
voesc să ating marginile acestei mări
nesfârșite și să arunc ancora acolo,
unde toți încetează de a mai respira,
unde Domnul a pus hotarul creațiunii!

Ved deja de aproape stelele, în toată
strălucirea tinereții lor, le ved urmînd
drumul lor milenar, pentru a străbate
firmamentul, pentru a atinge capătul
până la care sunt chemate; mă arunc
mai sus..... Nu mai sunt stele!

Mă las cu curaj în imperiul nesfârșit
al haosului, sborul meu este repede ca
lumina... dar, iată că mă acoperă
alți nori, un nou univers și pămînturi
și fluvii....

Deodată, pe un drum singuratec, un
călător vine la mine.

— Oprește-te! Unde te duci? mă în-
trebă el.

— Mă duc la sfirșitul lumii, acolo unde
toți încetează de a mai respira, unde
Domnul a pus stavilă creațiunii.

— Oprește-te căci mergi în zadar:
infinutul este înaintea ta!

O, spiritul meu, oprește sborul aripelor
tale de vultur și imaginația ta indrăs-
neață; căci aci, vai! aci trebuie să
aruncăm ancora

Trad. de PETRE ȘTEFANESCU

AM PLÂNS!..

La prima noastră întălnire
Cu-atăta drag la piept te-am strâns
Și 'ți-am vorbit de-o fericire
La care tainic tu ai plâns...

Mă părăsești, te duci acuma,
Iubita sufletului meu,
Adio!.. pentru tot d'a-una
La despărțire, azi plîng eu..

COPS.

DESAGRAMENTUL DE A AVEA BARBĂ MARE

(Fără alusie la simpaticul nostru tipograf, d. Joseph Göbl)

O C H I I

Or-ce simț în omenire ochii 'ntâi l-au provocat:
 Dacă n'avea Adam ochii n'ar fi tăptuîl păcat.
 Ochii-aū fost cântați în veacuri, de poeții mici și mari,
 Ochii-aū dus pe mulți la grópă și tot ei sparg case tari;
 Pentru ochi nu sînt secrete chiar în inimă ascunse,
 Ei străbat ori și ce taine, fie-or cât de nepătrunse.
 Ochii 'ți dau lumea de visuri, cer, pămînt și paradis,
 Și tot ei te afundă 'n iaduri, de te crezi pe veci închis.
 Ochii-atunci când ți-ar surîde, chiar cu or-cîlă blîndețe,
 Îți aruncă 'n foc și 'n apă spulberata tinerețe.
 Și eu am doi ochi, ca lumea, dar nu vîd bine cu ei
 De cât când privesc cu dinșii în frumoșii ochii tîi.

MIHAIL NANDREA

DIN LITERATURA EVREIASCĂ

CU NOROC...

Avea evreul o slujnică, cum nimeni nu mai avuse.

Tot ce-i încăpea în mână: sticle, farfurii, pahare, nimic nu-i mai scăpa fără ca să le spargă. Femeia evreului se supăra foarte, când slujnica spărgea câte ce-va, dar bărbatul îi spunea mereu ca să nu se supere, căci asta e semn c'o să fie bine în casa lor și mai bine să zică: «Cu noroc! că mare-î Dumnezeu!».

Potrivit sfatului bărbatului ei, cum auzia, că slujnica spărgea ce-va, imediat striga: «Cu noroc!»

Intr'o zi, bărbatul venind repede pe scară, căzu pe scări și și sparse capul.

Când îl văzu femeia cu capul spart își aminti de sfatu-i și îi strigă: «Cu noroc!.. că mare îi Dumnezeu!»

ERMIL VASILIU

CRONICĂ ȘTIINȚIFICĂ

CERUL ȘI CONTEMPLATORII SEI

Cerul cu miile lui de stele, cu curiozitățile lui splendide și nenumărate, a găsit în tot-d'a-una contemplatori, și primele încercări de cercetare științifică ale omenirii au fost îndreptate asupra lui.

La început se ocupa păsătorii cu cunoașterea astrului, mai târziu preoții, în timpul din urmă savanții.

Dar savanții în majoritate nu vîd în imensitatea cerului de cât numai cifre și calcul, sunt unii însă cari fac excepție și cari studiază cosmosul, admirînd și înțelegînd măreția lui — unul din aceștia din urmă e și Camille Flammarion.

Pentru Flammarion omenirea se împarte în două clase: acei cari cunosc cerul și secretele lui și acei cari nu-l cunosc, aceștia din urmă se aseamănă tocmai cu acei orbi cari nu pot vedea și înțelege nimic din cele ce îi înconjoară.

Cunoașterea cerului, a infinitului cu nenumăratele lui corpuri, e strîns legată, după Flammarion, cu înțelegerea destinului nostru, a scopului omenirii.

Concluziile astronomiei sunt aproape

singurul adevărat ajutor al filosofiei, căci pe când cele-l-alte științe se raportează aproape numai la planeta noastră, astronomia e singura care îmbrățișează infinitul cu lumile lui.

Flammarion crede într'o ființă supremă, care guvernează cosmosul, dar nu o ființă asemănătoare nouă, ci o putere invizibilă, care nu se manifestează de cât prin efectele sale. Omenirea acestei planete nu e singura, sunt nenumărate corpuri cerești locuite ca și al nostru, toate conduse de aceleași legi, ale ființei supreme.

Ființa omenească e compusă din materie sau atomi, forță vitală și suflet, după cum universul e compus din materie, forță și Dumnezeu.

Sufletul e nemuritor, el se înalță din ce în ce prin cunoștință și prin fapte bune pe o treaptă mai înaltă a vieții, fie-care planetă ne fiind de cât o treaptă a unei scări ce se pierde în infinit, această numește Flammarion *hierarhia armonică*.

Universul nu are sfârșit, cum n'a avut vre-o dată nici început; început și sfârșit nu au de cât sistemele izolate, luate fiecare în parte.

Universul deci e ca și corpul omnesc, lăsînd ca fie-care parte a sa să se transforme, el rămînînd o unitate.

Spațiul ca și timpul e infinit; o armonie generală prezidează veșnic legile cosmosului, pesimist va fi acela, care va judeca natura numai după cum ea se mani-

festă pe o umilă planetă ca a noastră.

Cu asemenea teorii, e ușor de înțeles că cel care le profesază trebuie să disprețuiască multe nimicuri și convențiuni pămîntești. — Ura cea mai mare a lui Flammarion însă e contra războiului, a patriotismului; nu pierde nici odată ocaziunea de a înfiera această plagă a omenirii.

Acestea sunt în trăsături foarte generale vederile filosofice ale lui Flammarion, pe care cine-va poate să le scoată din *Pluralitatea lumilor locuite, Dumnezeu în Natură, Urania, Stella etc.*

Ca vulgarizator, Flammarion e neîntrecut, căci posedă chiar fondul științei ce vulgarizează, cum și modul cel limpede, cu care să facă pe orî-cine să-l înțeleagă.

Astronomia Populară a fost încoronată de Academia Franceză, de asemenea a mai scris un în-octavo numai despre stele, un altul despre planete, a vulgarizat de asemenea meteorologia și geologia scriind enorme volume, într'un stil foarte popular.

Să nu se creadă însă cum-va că Flammarion neglijează observațiunile astronomice și studiul teoretic și matematic al științelor; din contra, aceste observațiuni și calcule le utilizează pentru lucrările sale populare.

Ca studii tehnice are un catalog de stele duble ce a devenit clasic în toate observatoarele, a scris asemenea «*Planeta Marte*» singura carte unde se pot citi

toate observațiunile și studiile făcute asupra acestei planete, în aceleași condițiuni a scris «Planeta Venus» cea mai nouă operă a lui.

Flammarion posedă însă și multă imaginațiune, e un astronom poet și filosof, a scris de asemenea admirabile romane ca: *Urania*, *Sfârșitul lumii*, *Stella* etc.

Îl se reproșează că un om cu atâta imaginațiune nu poate fi un adevărat savant, dar această învinuire nu i se aduce de cât de două clase de oameni 1) acea a savanților cari nu văd cosmosul de cât brăzdat de lungi ecuațiuni algebrice 2) acea a ignorantilor și a superficialilor, cari nu cunosc pe Flammarion de cât din auzite sau din răsfoirea în mod distrat a unuia din romanele sale.

La noi sunt foarte mulți cititori cari îi preferă în această ramură pe Jules Verne. De ce? Fiind-că Jules Verne e un autor cu totul fantezist și care își bate joc de datele științei. Deosibirea între el și Flammarion e că, cel d'întâi nu e un savant, el își apropiază într'un scurt timp rezultatele unei științe, pe care apoi va broda canavaa unui roman.

Cine voește să-l cunoască mai bine pe Flammarion ar trebui deci să citească și: *Pluralitatea lumilor locuite*, *Dumnezeu în Natură*, *Astronomia populară*, *Stella*, *Pământurile Cerului*, *Lumea*, *Atmosfera* etc. etc., și numai atunci își va putea face o idee mai aproape de adevăr.

Flammarion are admiratori în toată lumea, operele lui sunt traduse de cum apar mai în toate limbile, acel care nu vrea să-l cunoască nu e de cât un ignorant, care înțelenit în noroiul pământului, nu mai poate ridica ochii spre a admira măreția infinitului.

VICTOR ANESTIN.

O DARMA DIN CUBA

Urmare

Unul din ofițeri îl lovește cu sabia peste umăr, Djessi 'i aplică o palmă zdravănă peste obraz; ofițerul e apucat de alți ofițeri și tirat îndărăt. Soldații înconjoară pe Djessi și 'l împing spre public. Pe American îl tîrăse acum cu sila spre un copac.

Iată și al doilea American legat, apoi vine rëndul meu... și a lui Wilhelmsohn. Noi doi ne-am îmbrățișat, apoi furăm despărțiți. Picioarele mele devin ca de lemn, mergeam poticnindu-mă, scâpând pălăria, care căzu jos. Simții că pierd conștiința... Era un moment, despre care nu'mi mai aduc aminte de loc. Știu că frînghieile mă strîngeau tare, la spate aveam trunchiul copacului. Înaintea ochilor aveam niște lumină, amețisem... Inima par'că nu mai bătea. — Un singur lucru mă preocupa, acela că Djessi e aci, lângă noi, că nu ne părăsește, căci auzeam mereu vocea sa sonoră... Înaintea noastră se înșiră soldații, cari încep a încărea puștile lor. «Aceștiia ne vor împușca!» trece prin gândul meu, ca fulger. Djessi ese iară din public și trece dinaintea soldaților înșirați, ținând drapelul în mână; un ofițer voe-

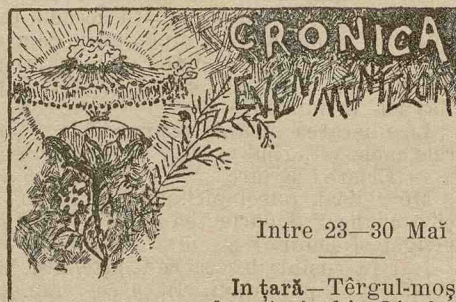
ște să 'l oprească, și primește o palmă. Alți ofițeri îi strigă ceva, el dă din cap negativ. Iată'l se apropie de cei doi Americani, aruncă cilindrul pe pământ și, desfășurînd drapelul său, acopere cu stofa sa pe noi toți patru, legînd capătul de funia cu care era legat Wilhelmsohn. Toate astea le făcu cu demitate, apoi 'și deschise fracul și se așează înaintea noastră, arătînd cu mâna soldaților pieptul său deschis.

Iată tot ce am văzut și despre ce 'mi aduc aminte cu toate detaliile... Simțeam amețeală, greață. Mă rezimai de copac, ca să nu cad înainte, când voi fi împușcat; Pentru ce? Nu știu!

Eram apoi legat la ochi. Cine 'mi-a legat batista — nu știu. Trece vr'o minută, care 'mi a părut lungă ca o viață întreagă. Spre dreapta auzii o detunătură... «S'a început», trecu prin creierul meu... Aud un suspindepărtat... Iată a doua descărcătură de puști, apoi a treia mai aproape de mine, a patra și mai aproape. — Dumnezeu meu, ce lungă e viața în ultimele momente!... a cincea descărcătură — aci, aproape de tot... mi se părea... Ei, și de ce să nu 'ți spuî, în acest moment eram cuprins de spaimă, eram prea emoționat, căci tortura morală a durat prea mult... Cu toate astea, nu știu de ce, dar mi se tot părea că lângă mine se află el — Djessi. Auzeam par'că vocea sa... Dar iată că se aude a cincea salvă, apoi a șasea, a șaptea... Dumnezeu meu, auzi un suspin adînc, un strigăt de durere, apoi un rîgăit suprem de agonie... Acum e rëndul meu — îmi trece prin gând Doamne! Pentru ce atîta chin...? Trece o clipă, două secunde, trei, cinci — nimic! Aud alergătură lângă noi. Cine-va înjură, sbeară, o mână rupe batista de pe ochii mei, apoi cine-va mă desleagă, frînghia cade. Imi vin în fire, privesc... Djessi e înaintea noastră, ținînd în mână drapelul înstelat al Americii. Wilhelmsohn și Americanii sunt deslegați ca și mine — noi toți stăm grupați în dosul d-lui Djessi, iar în fața noastră stă plutonul de soldați, cu puștile îndreptate spre noi.

(Va urma).

Z. C. ARBORE.

Intre 23—30 Mai

În țară — Tîrgul-moșilor s'a închis. Din fericiere pentru negustorii Joia moșilor a fost admirabilă, așa că afacerile au mers bine. Ploile s'au succedat mai toată săptămîna. Recoltele în o mulțime de județe sunt parte compromise, așa că norocul nu ne-a bătut nici anul acesta, cu tot rîsboiul Spano-american. — D-na și D-nul Dim. A. Sturza, președintele consiliului de miniștri au plecat în streinătate. În timpul absenței d-lui Sturza, președenția consiliului va fi ținută de d. M. Pherichyde, ministru de interne. — Liga ținînd congresul său în zilele de 24 și 25 Mai a ales noul comitet avînd

președinte al Ligei din București pe d. M. Vlădescu, prof. universitar. — Lucră torii tipografi din București au ținut mai multe întruniri pentru a protesta contra lucrului de noapte la unele ziare; din fericire, patronii tipografi au ajuns la bună înțelegere cu aceștia. — D. Anastase Stolojan, ministru de Domenii, era să se retragă din minister, din cauza mai multor împrejurări familiare. Intervenind însă colegii săi, d-sa a renunțat la ideea dimisiei. — D. P. Poni, comisarul guvernului la expoziția din Paris, a plecat în capitala Franței ca să înceapă aranjarea dispozitivelor generale. — Înaintea Trib. de Iași s'a judecat un proces important: acela prin care d-șoara Beldiman cerea mamei sale, azi Balș, o pensie alimentară de 800 lei lunar. Se vorbește că această d-nă Balș ar fi o mamă fără inimă, care și-a tiranisit copila toată viața, lăsînd-o prin mănăstiri catolice. Tribunalul a acordat numai 400 lei pe lună. — Un accident s'a întîmplat în calea Victoriei. O d-nă Theodora Engel a căzut între picioarele calilor de la o trăsură și a fost tîrîită de ei o distanță de vre-o 40 metri. A scăpat cu grele contuziuni. — O ploaie torențială a căzut în București Marți 26 Mai.

Din streinătate — Camera franceză s'a deschis cu multă gălagie. În republica de d'asupra Pirineilor e totul putred. La alegerea președintelui s'au făcut mari scandaluri; la al doilea scrutin a reușit candidatul guvernului Deschanel cu 282 voturi contra 278 date d-lui Brisson. Se crede că, cu așa mică majoritate, guvernul Meline nu o va putea duce. — Drumont, cunoscutul antisemit, a pătîi o buletă la Marsilia. Intorcîndu-se din Algeria cu mai mulți antisemiți, populațiunea l'a primit cu fluerături și strigate ostile de «Jos Drumont». Se vede că nici în Franța numai prind goșile lui Drumont, și Franța a început a pricepe că actualul secol nu e al luptei de naționalitate ci al luptei economice. — Suvranii Bulgariei au vizitat pe Sultan, unde au avut o primire splendidă. — Criza ministerială din Italia, provocată de ultimele turburări, s'a aplanat. Tot d. di Rudini a format cabinetul. — Rîsboiul Spano-American durează. Tot ce e confirmat până acuma e că Spaniolii au dat revanșa Americanilor pentru trînteala de la Cavitte: i-a bătut reu la Santiago de Cuba. Știrea aceasta a fost primită în Madrid și în toată Spania cu o bucurie delirantă. În Parlament știrea oficială a produs urale puternice. Se crede că rîsboiul va mai dura încă multă vreme și că, cine știe, America va eși bătută, cu toată forța ei bănească.

Primim, cu rugămîntea de a o publica, următoarele:

ÎNĂ O BIBLIOTECA RURALA

Comuna Smulți, cea mai mare din jud Covurlui, avînd o populațiune de peste 4000 de suflete și peste 580 copii în etate de școală, precum și un contingent destul de mare de adulți știutori de carte, n'a avut până acum norocul să posede o bibliotecă rurală măcar cât de mică. De aceea, subscrisul diriginte al școalei din localitate, luînd inițiativa înființării unei atarî bibliotecă, a și format un comitet compus din cei cinci preoți ai comunei, al doilea și al treilea învățător, precum și alte persoane notabile din localitate.

În numele acestui comitet, subscrisul face un apel călduros tuturor d-lor autorî, editorî directorî de reviste și ziare precum și altor persoane bine-voitoare a contribui, pe cât îi va lăsa inima, cu lucrările săi și cu alte cărți

și opere din prisosul D-lor, la înființarea și imbogățirea acestui focar de lumină rurală.

Președintele comitetului, **E. I. PATRICU**
Com. Smulți (jud. Covurlui) 18 Mai 98.

„Foaia Populară” a dispus trimiterea gratuit a acestei publicații numitei bibliotecii rurale.

JOCURI DISTRACTIVE

Intrebare aritmetică, de Nosmos S. Ziche

Un comerciant din bani cu câți a plecat de acasă a cheltuit la iarmarocul X $\frac{1}{2}$ din ei, din suma rămasă a pierdut la cărți $\frac{1}{2}$, și din suma cât îi a mai rămas acuma a cheltuit $\frac{1}{2}$ pentru spese de călătorie, sosind acasă a mai avut 125 lei.

Să se afle acuma cu câți bani a plecat de acasă.

Aritmograf, de Marina, Tulcea

1	2	3	1	2	4	1	Un nume
5	6	7	4				Pe cer
12	8	1	7	12	9		Proprietate
9	10	11	8	12	1		Oraș
1	9	18					Boală

Inițialele și finele dau numele a două femei.

Criptograf, de Bucksinky-Blănaru

Cu următoarele litere să se formeze numele unui cap încoronat.

Hipograf, de Paul Dănescu

la	ră	al	bet	scân	sem	o	ză
mei	al	de	fă	chi'mi	re	te	când
mar	trimi	zim	flet	ce'n	ză	nea	in
tău	su	gini	plin	rea-î	când	du	a
tu	mun	a	bet	in	sem	do	ză
sbu	al	la	mă	rul	mo	ce	când
ces	ne	zim	nu	ce'n	ză	nea	când
tău	ra	ce	mei	rul	ah	a	tea

Urmând săritura calului se obține 8 versuri.

Deslegătorii cător patru jocuri concurează la un abonament gratuit pe 6 luni; cei a 3 la un volum «Poesiile unei Regine»; cei a 2 la 3 premii «Boala Veacului».

Trebuie a se alătura câte 2 cupoane din acest No. adică să se ia cupoanele de la 2 numere. Deslegările se primesc până la 8 Iunie.

DESLEGATORII JOCURILOR DISTRACTIVE

Deslegările jocurilor distractive din No. 17 sunt: Șarada e *Carolina*, Jocul aritmetic XII care ți-ai pe jumătate ne dă VII.

Au deslegat:

D-nele și d-șoarele Heldel, loco; Elvira Theodorescu, loco; Raluca Printemps, Galați; Venus No. II; Verra Violeta, Berlad; Aglae Smă rândescu, Iași; Jetty Waldman, Botoșani; Tinea Simionescu, Zimnicea; Olga Roșianu, Târgu-Sulița; Rachelle Goldenberg, Galați.

D-nii Valeriu Țino, Braila; Mor Mayer, Ploiești; Carol Waldman, Botoșani; R. C. Ștefănescu, Vlașca; Costică Măruntelu, Botoșani; Niculi Potamianu, Berlad; V. Michăescu, Pitești; Sofronie Ivanovici, elev de administrație, loco; Gustav Christofor, Piuș-Petri; Al I Tăulescu, R.-Sărat; Șe. Bărlădeanu, Berlad; Anton P. Caramlău, Botoșani; C. M. Beșteley, Galați; Bucksinky Blănaru, Panciu; D'Artagan-Oana, loco; C. Ionescu, loco; Termopile Agapiade, loco; Episcopul de Cantarbury, loco; Un băiat levent, loco; Ion N. Romanescu, T.-Severin; Vasile Popescu, Strehaia; S. Stănescu, loco; Baron Nini din Mimyu, Ploiești; Aurelian Ștefănescu, Ploiești; Un poet modern, loco; Crețu de la Fialkowsky, loco; Anghel Stănescu, com. Dohești; V. Theodorescu, primar com. Popești; D. I. Basilean, Botoșani; Kiriță Niculescu, notar com. Teleajen; Bubi, Vaslui; N. N. N., loco; Voevod Tomșa, Nagy-Varod,

Ungaria; Traian Voina, Brașov; Băniță Teologu, student, Monastir; Temistocle Euripides, Galați.

Premiile au fost câștigate de dd. Valeriu Țino, Braila și C. M. Beșteley, Galați, cari sunt rugați a ne trimite adresa ca să le expediam câte 2 note musicale.

POSTA REDACȚIEI

Elpon și Bopat. Se va publica. Sub ce nume? — *N' Eliade.* Deja mai bine — *M. C. Botoșani.* Nu merge, boerule. — *In umbră.* Admis. Scrie-ne adresa. Am vrea să comunicăm într-o chestie. — *Tovas.* Veniți pe la redacție. — *S. din Olh.* Tot așa. Merți. *Nos S. Z.* Cam grea propunerea dv, spațiul ziarului fiind mic. Rubrica «Cronica evenimentelor» e mult citită de nu. meroșii abonați de la țară, cari n'au ziare.

— *D. C. T. Craiova.* Cu regret nu. — *Voclin* E ceva și totuși. — *De la Ivănești.* Se vor publica snoavele. Cu chestia cea-laltă e cam greu. Lipsește buna-voință editorilor. Să mai cercetăm. — *R. C. S. Nu e încă.* — *M Pop.* Miuz Dacă sunt practice articolele de agricultură, cu plăcere. Revista noastră este enciclopedică. Nuvela n'a fost admisă. — *Cirnb.* Admisă. Scrieți-ne numele. — *Deladem.* Da. Pentru mai târziu. — *Trinto.* — Te superi că nu ți vine rândul. Cugetă că avem admise *de comitet* 257 poezii, 18 nuvele, 25 traducțiuni, 50 snoave, 148 aritmogrițe, 17 cronice științifice, 3 romane, 14 piese musicale, 26 ilustrații de subiecte umoristice, 47 biografii, 325 scrieri diverse. Ce mai zici acum? — *Florion I. Beceșcu.* Am primit lista. Poesia nu merge de cât cu mari corecturi. Snoavele sunt deja vechi — *Celorați* în numărul viitor.

BIBLIOGRAFIE

A apărut la Iași în editura «Librăriei Nouă» a d-lor Iliescu & Grossu un elegant volum: *Versuri de V. G. Botez-Gordon* pe care-l recomandăm ceteritorilor. Prețul 1 Leu.

FOIȚA «FOAIEI POPULARE»

(16) MAXIME DU CAMP

MEMORIILE UNUI SINUCIS

(Urmare și sfârșit).

Când mă întorsei la mine, în această casă unde tot mi-o amintea pe ea, aducându-mă la realitatea teribilă, căzui disperat pe un scaun, prea slab pentru a fi mângâiat, strigând: «Speranță! Speranță! te blestem și pentru tot-d'a-una te gonesc de la mine, fiind-că m'ai mințit mereu.»

Lăcrămîi îmbeșugate abătu această furtună și plîngeam de mult timp deja cu capul în perne, când simții un sărutat pe mâna mea. Intorsei capul și văzui pe Zayneb în fața mea.

La mișcarea mea ea se aruncă la picioarele mele plîngînd:

— Ertare! Ertare!

Mă ridicai, pusei piciorul pe umărul ei și o aruncai departe; ea căzu scoțînd un strigăt sfîșietor.

Îmi fu rușine de cea ce facusem și îmi lăsa capul pe mâini. În acest moment intră Bekir-Aga. Armele lui erau înfipite în brau.

Inchise ușa și se asigură, uitându-se pe fereastră, că nu trecea nimeni pe stradă. Zayneb ghemuită într'un colț, fixă pe arnăut cu ochii ei măriti de spaimă.

— Vrei să mă omori? întrebă ea.

— Da! răspunse Bekir-Aga trăgînd iataganul.

Mă arunca în fața lui.

— Ah! tu tot mă mai iubești! strigă Zayneb tîrîndu-se la genunchii mei.

— Nu! îi răspunsei, te urăse și nu te-am iubit nici odată.

— A! zise ea cu o voce stînsă își răspunși cu cruzime. Asultă-mă, eram fericită înainte de a veni femeia aceea aci. Mă iubeai atunci, de când a pus ea piciorul în casa aceasta m'ai gonit, m'ai respins, m'ai închis în odaia mea! N'am zis nimic; am așteptat și tu m'ai lăsat văduvă. Am făcut fermece dar se vede că femeia aceea știa altele mai puternice, fiind-că nu mi-ai revenit. Te-am rugat să o trimiți în țara ei ai rămas nesimțitor și m'ai dat afară. Ceva îmi spunea că mi-se pregătește o nenorocire, Femeia aceea se ridică ca un zid între noi, credeam că dacă ea va dispărea tu vei reveni în brațele mele. Iartă-mă, Abon-Kelb, Schitan m'ai îndemnat. Am eșit cu negresa mea, am cules plante otrăvitoare și....

— Tac! tac! îi zisei; crezi că nu știu ce ai făcut? crezi că nu știu că mi-ai sfărâmat pentru tot-d'a-una fericirea?

— A! zise ea, o iubeai prea mult!

— Să o aruncăm aci imediat și să îi aruncăm corpul să îl mănânce câini zise Bekir-Aga.

— Nu, zisei eu, îi vom da o pedeapsă de zece ori mai mare.

— Să faci cu mine ce vrei, murmură ea plîngînd, dar te rog ca pe D-zeu nu mă goni departe de tine.

Deschise ușa și strigă pe Hadji-Ismail care veni îndată.

— Mai iubești pe Zayneb? îl întreabă.

— O! făcu el cu un suspin așa de dureros care semăna a geamăt.

— Ei bine i'a-o, și-o dau!

Bekir-Aga isbucni în hohote de ris; Ismael mă privea fără a înțelege; Zayneb dăduse un strigăt de spaimă și sărise înapoi strigînd:

— Nu vrea! Nu vrea!

Mă apropiai de ea și îmbrîncind-o în brațele negrului zisei:

— Dar ia-o odată!

El o strănse la pieptul lui cu un gest și cu o privire pe care nu o voi uita nici odată.

Zayneb scăpând din strânsoarea lui și apropiindu-se de mine zise:

— Sunt o femeie albă și nu sunt făcută pentru a aparține unui negru. Ești un mizerabil și un căine; nu sunt a ta, nu m'ai cumpărat tu, mă voi duce înaintea cadului. Apartin lui Bekir-Aga, și nici-odată un musulman nu va uni o Circasiană cu un Nubian; trebuie să fii creștin să faci așa ceva. Te blestem, adoogă ea scuipându-mi la picioare și am făcut bine de am otrăvit pe femeia ta blondă.

Aceste vorbe mă făcură nebun de furie, și cine știe cum era să îmi răsbun dacă Bekir Aga nu intervenea.

— Eu, Bekir-Aga-ben-Abon-Hamed, zise el, eu care sunt adevărul tău stăpân, eu care te-am plătit cu cinci-spre-zece sute de bucăți de aur ai sultanului Sehin, așa cum spune contractul făcut cu djelabul în fața Șeihului Bandar din Damas, te dau lui Hadji-Ismail, să facă din tine ceea-ce v'a voi. Măine mă voi duce cu el la cadul din Beyruth, să facem donațiunea în regulă, cu ajutorul lui D-zeu și al profetului nostru Mahomed.

Auzind aceste cuvinte spuse rar și în mod solemn, Zayneb fu apucată de tremurături nervoase.

— Ia-o! zisei lui Ismael care rămăsese nemișcat, îndobitocit aproape.

O luă în brațele lui puternice, o aruncă pe umăr cum făcuse de dimineață cu coșciugul Susanei și eși.

Câte-va minute mai târziu, el deschise ușa și mă întreabă:

— Este adevărat? Nu ca să o sperii te-ai făcut că mi-o dau mie?

— Nu! Nu! răspunsei, îți jur că este a ta.

— Și îmi dau voie să o fac femeia mea?

— Nu, numai că îți dau voie, dar chiar îți ordon. Cu o săritură era afară scoțînd

un strigăt de bucurie, și un strigăt de spaimă nu întârzie a se auzi.

În seara aceea încă, părăsii casa aceea blestemată unde îmi făcusem pentru moment ideea să petrec toată viața, și cum mă dedeam jos pentru ultima oară pe scară auzi sunetul unei mandoline și o voce tristă și plîngătoare. Mirat că, după ceea ce se întâmplase, mai îndrănea cine-va să cante în casa la mine, mă oprii ascultînd; Hadji-Ismael improviza un cântec după moda nubiană.

«Oh! Oh! zise el, ea e frumoasă ea un mînz de rasă bună? Părul ei este așa de lung că ar putea să înconjoare Araratul»
«Mi-ai dat-o pe frumoasa fată a țării?»
«reii; o așezai în casa mea cum a așezat și D-zeu soarele pe cer.»

«M'a bătut; mi-a zis: Miroși urît! am luat-o în brațe și a stat. O! O!»

«O voi duce în țara mea, pe malul marelu fluviu, va dormi pe o piele de leu; va alăpta copiii mei, stînd pe o înveli-toare țesută de mine.»

«Femeile negre vor muri de gelosie, și adeverați credincioși vor zice: A! cât sunt de fericiți! O! O!»

Nu ascultați mai departe și plecați fără a îndrăzni să mă întorc înapoi.

Vream să fug; luați primul vapor spre Constantinopol unde Beckir-Aga mă ajunse după trei săptămâni. Resiliase contractul cu casele, vînduse caii, și mobilele după cum îi dădusem ordin.

— Și sclava? întrebai.

— Saisul a luat-o cu forță în Egipt pe o caravană a Damietei, o va duce la Horosco; ea nebună de furie, el nebun de dragoste!

— Sărmana fată! zisei încet cînd ră-măsei singur.

Tradus de MARGARETHA.

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice

PUBLIKAȚIUNE

Se aduce la cunoștința amatorilor că în ziua de 3 Iunie a. c. orele 11 a. m. se va ține licitațiune publică în pretoriul acestui minister, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reparațiune, mobilier, magazie, de lemne etc. la Sc. Normală de Instituare din București.

Valoarea lucrărilor după devis este de 63490 lei.

Se aduce la cunoștința amatorilor ca în ziua de 4 Iunie 1898, orele 11 a. m. se va ține licitațiune publică în pretoriul acestui minister pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reparațiune la localul liceului din Bêrlad.

Valoarea lucrărilor după devis este de lei 15089,41.

Se aduce la cunoștința amatorilor ca în ziua de 8 Iunie a. c. orele 11 a. m. se va ține licitațiune publică în pretoriul acestui minister pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reparațiune și mobilier la școala profesională de fete din Galați.

Valoarea lucrărilor după devis este de lei 20000.

Se aduce la cunoștința amatorilor ca în ziua de 2 Iunie a. c. orele 11 a. m. se va ține licitațiune publică în pretoriul acestui minister pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reparațiune, consolidări, nivelare și șosele la gimnasiul din Slatina.

Valoarea lucrărilor dupe devis este de lei 48246,63.

Se aduce la cunoștința amatorilor că în ziua de 9 Iunie, orele 11 a. m., se va ține licitațiune publică în pretoriul acestui Minister pentru darea în întreprindere, a lucrărilor de reparațiune la corpul clădirei și atenanțe de la școala de Belle arte din Iași.

Valoarea lucrărilor dupe devis este de lei 24188,96.

PRIMARIA COMUNEI BUCURESCI

DIRECȚIUNEA ADMINISTRATIVA

Se aduce la cunoștința generală, că, în ziua de 10 Iunie 1898, ora 10 a. m. se va ține la ospelul comunal licitațiune publică prin oferte închise pentru darea în întreprindere a furnisării și predării a 800 m. c. piatră spartă provenită din resturi de piatră de granit din Dobrogea, necesară serviciului de Poduri și Sosele, în cursul anului financiar 1898/99, înlocuind devizului și condițiilor speciale, care se pot vedea în orele de serviciu la această direcțiune, biroul de licitații.

D-nii doritori de a lua parte la această licitațiune, sunt rugați a se prezenta în sus arătata zi și oră la Primărie, fiind preparați cu garanție în regulă consemnată la Casa de Depunere. Art. 68-79 din legea de comptabilitate generală a Statului sunt aplicabile acestei licitațiuni

E o plăcere de a te rade sau a te tunde la coaforul Marin Ionescu de sub firma:

La Briciul lui Cuza

— In strada Academiei sub hotel Union —

Singurul salon în București, destul de încăpător și cu un personal suficient

Afară de asta efinătatea abonamentului este fără concurență: 12 rasuri sau tunsuri 4 lei ceea ce face 3 rasuri un leu.

Unde mai pui că ori cînd se poate găsi în acel magazin tot felul de parfumerii și articole de toaletă din cele mai veritabile și cu prețuri moderate.

MODE, COAFURE, COROANE

D-NA E. BESLEGEANU

NASCUTA BRICOL

BUCUREȘTI. — 65 CALEA VICTORIEI, 65
HOTEL MANU, (VIS-A-VIS DE EPISCOPIE)

Are onóre de a informa pe onor. clientelă că s'a reîntors din Paris, unde a vizitat cele mai principale case de mode, și de unde a adus diferite modele de pălării pentru sezon.

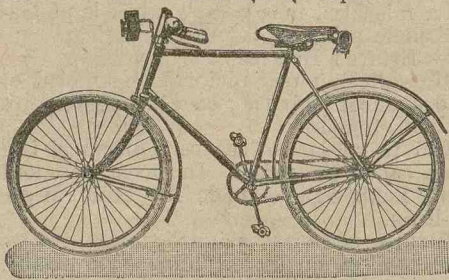
Primește ori-ce reparațiuni de pălării cu prețuri moderate.

Expediază în provincie, după comande telegrafice, pălării, coroane de flori și flori artificiale cu prețuri moderate.

MODELUL 1898

BICYCLETTE „ADRIA“

Ultima noutate. *cauciac pneumatic* «Menier» roș-metalic Gențile duble. Angrenaj schimbător. Bile duble. Mers ușor și rapid.

Lei 350

contra bani gata, sau lei 400 în rate, contra unei arvine de lei 150, iar restul câte 50 lei lunar.

Cereți albumul ilustrat gratis, la

LEONIDA PIORKOWSKY

„ADRIA“

București. — 1. Strada Regală, 1. — București
(Vis-a-vis de hotel Continental)

Administrația depositului de Vinuri și Cognac

DEALUL ZORILOR

107 — Calea Victoriei — 107

Are onoare a face cunoscut onor public că acum când vinul — aliment principal în fie-care casă, — se găsește cu greu, din cauza recoltei compromise a anului trecut își permite a atrage atențiunea că la *depositul său de vinuri*, din calea Victoriei No. 107, firma „Dealul Zorilor“, se găsesc vinuri vechi curate și naturale din viile d-lui C. Cârlova, cari, cu toată lipsa de acest an nu se vind de cât cu 10 lei decalitrul, garantând vechimea, acurateța și naturalitatea, ast-fel că azi, când micii *depozitari* recurg la toate mijloacele ca să poată ține piept concurenței, noi asigurăm mai mult ca ori cînd că putem furnisa diferite *vinuri vechi, albe și negre, înfundate, precum și cognac, rom, țuică, liquer și mastică, cu prețuri moderate.*

Comenzile se primesc la deposit prin cărți postale și se expediază prompt la domiciliu.

CABINET DENTISTIC

ȘI

ATELIER DE DINȚI ARTIFICIALI

NICOLAE MARIESCU

Chirurg-dentist de casa J-a. Diplomat al școlii dentitice din Paris

Strada Academiei, 37. Calea Victoriei, 74

CAROL A. FRANCKE

BIUROU TECHNIC

Biuroul: Strada Academiei, No. 47

(vis-a-vis de Minist. de Interne)

Depoul: Calea Griviței, No. 81

Materiale de Construcțiuni:

Ciment; var alb gras și hidraulic; grinzii de fer; plăci izolatoare de asphalt; tablă de fer ondulată, galvanizată, plumbuită și de zinc; țevi de fer, fontă și plumb.

Instalațiuni de:

Încălzire prin calorifere cu aburi; lumină electrică; fabricii pentru fabricarea berii; fabricii pentru fabricarea cărămizii; tăbăcării

Mașine de ori-ce fel: Mașine de făcut ghiață, mori, turbine, cazane.

Ori-ce fel de mașini și unelte pentru lucrarea ferului, lemnului etc.

Motoare, locomobile, pompe, gatere etc.

Mare depou de articole pentru instalațiuni de gaz, apă și tot-la-canal.

Sală de expozițiune de lămpi.

99 LEI

O mașină de cusut «Singer Adria» de mână și de picior, brațul înalt, ornamente în sidef, piedestal elegant,

GRATIS

se anexează la mașină, *noul aparat brevetat de brodat și țesut plus 20 aparate suplimentare*, precum: de tivit, de încrețit, de sutașat, pentru cerculețe etc

Instrucțiuni de întrebuințare în limba română. Adresați comănde însoțite de costul respectiv, la

LEONIDA PIORKOWSKY „Adria“

București, str. Regală No. 1 (piața Teatrului Național)